

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इति उद्योगप०
 तेन ते सह शक्रेण संधिर्भवतु नित्यदा ॥ एवं विश्वासमागच्छ माते भूद्विरन्यथा ॥ २६ ॥ शल्य उवाच महर्षि वचनं श्रुत्वा तानुवाच महाद्युतिः ॥ अवश्यं भगवं
 तो मे माननीयास्तपस्विनः ॥ २७ ॥ ब्रवीमि यदहं देवास्तत्सर्वं क्रियते यदि ॥ ततः सर्वं करिष्यामि यदूचुर्मां द्विजर्षभाः ॥ २८ ॥ न शुष्केण न चार्द्रेण नाश्मनान च दारु
 णा ॥ न शस्त्रेण न चास्त्रेण न दिवान तथा निशि ॥ २९ ॥ वध्यो भवेयं विप्रेन्द्राः शक्रस्य सह दैवतैः ॥ एवमे रोचते संधिः शक्रेण सह नित्यदा ॥ ३० ॥ बाढमित्येव ऋषय
 स्तमूचुर्भरतर्षभ ॥ एवं वृत्ते तु संधाने वृत्रः प्रमुदितोऽभवत् ॥ ३१ ॥ युक्तः सदाऽभवच्चापि शक्रो हर्षसमन्वितः ॥ वृत्रस्य वधसंयुक्तानुपायानन्वचिंतयन् ॥ ३२ ॥ छि
 द्रान्वेषी समुद्विग्नः सदा वसति देवराट् ॥ सकदाचित्समुद्रांते समपश्यन् महासुरं ॥ ३३ ॥ संध्याकाल उपावृत्ते मुहूर्त्ते चातिदारुणे ॥ ततः संचिंत्य भगवान् वरदानं म
 हात्मनः ॥ ३४ ॥ संध्येयं वर्त्तते रौद्रानरात्रिर्दिवसं न च ॥ वृत्रश्चावश्य वध्योऽयं मम सर्वहरो रिपुः ॥ ३५ ॥ यदि वृत्रं न हन्यम्यद्यं च यित्वा महासुरं ॥ महाबलं महाकायं
 न मे श्रेयो भविष्यति ॥ ३६ ॥ एवं संचिंतयन्नेव शक्रो विष्णुमनुस्मरन् ॥ अथ फेनं तदाऽपश्यत् समुद्रे पर्वतोपमं ॥ ३७ ॥ नायं शुष्को न चार्द्रोऽयं न च शस्त्रमिदं तथा ॥
 एनं क्षेप्यामि वृत्रस्य क्षणादेव न शिष्यति ॥ ३८ ॥ सवज्जमथ फेनं तं क्षिप्रं वृत्रे निष्ठुष्वान् ॥ प्रविश्य फेनं तं विष्णुरथ वृत्रं व्यनाशयत् ॥ ३९ ॥ निहते तु ततो वृत्रे दि
 शो विति मिराऽभवन् ॥ प्रववौ च शिवो वायुः प्रजाश्च जहृषुस्तथा ॥ ४० ॥ ततो देवाः सगंधर्वा यक्षरक्षो महोरगाः ॥ ऋषयश्च महेंद्रं तमस्तु वन्वि विधैः स्तवैः ॥ ४१ ॥
 नमस्कृतः सर्वभूतैः सर्वभूतान्यसां त्वयत् ॥ हत्वा शत्रुं प्रहृष्टात्मा वासवः सह दैवतैः ॥ ४२ ॥ विष्णुं त्रिभुवनश्रेष्ठं पूजयामास धर्मवित् ॥ ततो हते महावीर्ये वृत्रे देवभ
 यंकरे ॥ ४३ ॥ अनृतेनाभिभूतोऽभूच्छक्रः परमदुर्मनाः ॥ त्रैशीर्षयाऽभिभूतश्च स पूर्वं ब्रह्महत्यया ॥ ४४ ॥ सोऽतमाश्रित्य लोकानां नष्टसंज्ञो विचेतनः ॥ न प्राज्ञाय
 तदेवेंद्रस्त्वभिभूतः सकल्मषैः ॥ ४५ ॥ प्रतिच्छन्नोऽवसच्चाप्सु चेष्टमान इवोरगः ॥ ततः प्रनष्टे देवेंद्रे ब्रह्महत्याभयादिते ॥ ४६ ॥ भूमिः प्रध्वस्तसंकाशानिर्वक्षा शुष्क
 कानना ॥ विच्छिन्नस्रोतसो नद्यः सरांस्यनुदकानि च ॥ ४७ ॥ संक्षोभश्चापि सत्वानामना वृष्टिरुतोऽभवत् ॥ देवाश्चापि भृशं त्रस्तास्तथा सर्वे महर्षयः ॥ ४८ ॥ अरा
 जकं जगत्सर्वमभिभूतमुपद्रवैः ॥ ततो भीताऽभवन् देवाः को नो राजा भवेदिति ॥ ४९ ॥ दिवि देवर्षयश्चापि देवराजविना कृताः ॥ न स्मकश्च न देवानां राज्यैकुरुते म
 ति ॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि वृत्रवधे इंद्रविजयो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६४ ॥ नैलकंठीये भारतभा० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥